

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.119 van 22 oktober 2012
in de zaak A. 205.932/IX-7777**

In zake: Frans DE GEEST
wonend te 9680 Maarkedal
Kloosterstraat 1
waar woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 juli 2012, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de omzendbrief van 24 mei 2012 van de procureur des Konings te Oudenaarde -ref. DN.8/12PK- waarbij de uurregeling voor de aanwezigheid van de magistraten op de dienst nader wordt uitgewerkt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot

regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en advocaat Audrey Baeyens, die loco advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is eerste substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde.

3.2. Op 24 mei 2012 richt de procureur des Konings te Oudenaarde aan de parketmagistraten, de gerechtelijk stagiaire, de criminologe en de juristen van het parket een instructie met betrekking tot hun verplichte aanwezigheid op de dienst.

3.3. Dit is de bestreden beslissing. Ze is op 1 juni 2012 aan de verzoeker ter kennis gebracht.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Exceptie van de verwerende partij

4. De verwerende partij voert aan dat de Raad van State onbevoegd is om van het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing kennis te nemen. De procureur des Konings is immers een gerechtelijke en geen administratieve overheid. Hij valt bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van artikel 14, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Vervolgens dient zowel uit de tekst van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als de parlementaire voorbereiding van de wet van 25 mei 1999 tot wijziging van de wetten op de Raad van State te worden afgeleid dat met het begrip personeel van de organen van de rechterlijke macht niet de magistraten zelf worden bedoeld, maar wel het administratief personeel van de griffies en parketten. Te dezen heeft de verzoeker maar een belang in de mate de bestreden beslissing gericht is aan magistraten. Onder verwijzing naar het arrest nr. 179.794 van 18 februari 2008, Soetemans, van de Raad van State en het arrest nr. 27/2009 van 18 februari 2009 van het Grondwettelijk Hof besluit de verwerende partij dat de Raad van State geen rechtsmacht heeft om van de vorderingen kennis te nemen.

Beoordeling

5. Artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, bepaalt:

“De afdeling bestuursrechtspraak doet uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen,

overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen:

1° van de onderscheiden administratieve overheden;

2° van de wetgevende vergaderingen of van hun organen, daarbij inbegrepen de ombudsmannen ingesteld bij deze assemblees, van het Rekenhof en van het Grondwettelijk Hof, van de Raad van State en de administratieve rechtscolleges evenals van organen van de rechterlijke macht en van de Hoge Raad voor de Justitie met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel.

Artikel 159 van de Grondwet is eveneens van toepassing op de in 2° bedoelde akten en reglementen”.

6. Overeenkomstig deze bepaling is de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State slechts bevoegd om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring indien de bestreden handeling kan worden beschouwd, hetzij als een handeling van een administratieve overheid, in de zin van artikel 14, § 1, eerste lid, 1°, hetzij als een handeling van één van de overheden opgesomd in artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, voor zover het in het laatste geval gaat om een handeling met betrekking tot een lid van het personeel van de betrokken overheid.

7. De bestreden beslissing gaat uit van de procureur des Konings te Oudenaarde. De procureur des Konings is een gerechtelijke en geen administratieve overheid; hij valt niet onder de toepassing van artikel 14, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De bestreden onderrichting is ook geen handeling van een orgaan van de rechterlijke macht ten aanzien van een lid van zijn personeel. Zoals de Raad van State in zijn arresten nr. 179.794 van 18 februari 2008 en nr. 199.596 van 18 januari 2010 inzake Soetemans heeft uiteengezet -hetgeen voor de onderhavige zaak wordt overgenomen- wordt met de term “leden van het personeel” van de organen van de rechterlijke macht niet bedoeld op de magistraten, maar op het administratief personeel van de griffies en de parketten.

8. De bestreden beslissing behoort niet tot de categorieën bedoeld in artikel 14, § 1, van de Raad van State-wet. De Raad van State heeft geen rechtsmacht om van het beroep kennis te nemen.

De exceptie is gegrond.

9. De verwerping van het beroep impliceert de verwerping van de vordering tot schorsing van de bestreden beslissing.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 oktober 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche